

Vinsent Viljem van Gog(1853-1890) je nadaleko čuveni Holandski slikar koji je svoj umetnički lik prikazivao za vreme post-impresionizma tokom druge polovine XIX veka i jedan je od najuticajnijih, ujedno i najpoznatijih slikara ikada. Slikarstvom se počeo baviti tek nakon dvadesete godine, naslikavši kasnije preko 2000 crteža i slika, što je zaista veliki broj obzirom da je u trideset sedmoj godini života platio danak bolesti epilepsije i ubio se pištoljem nakon neuspelog stvaranja nove slike negde u poljima na jugu Francuske. Tokom života nije doživeo počasti koje donosi popularnost. Tek nakon što je vest o njegovoj šokantnoj smrti stigla do ušiju javnosti, njegova dela počinju da dobijaju na materijalnom značaju, a danas spadaju u neke od najskupljih kolekcionarskih zadovoljstava na svetu.

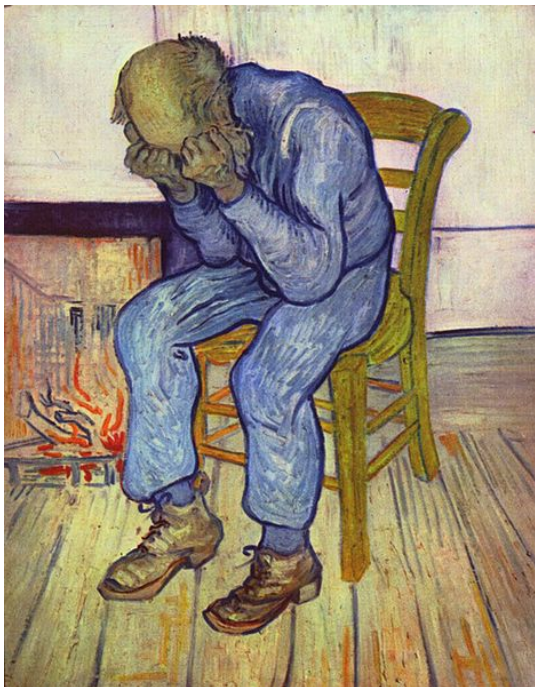
Biografija

Van Gog- Autoportret

Rođen je 30.3.1853. u selu Groot-Zunderd u južnom delu Holandije. Otac mu je bio Poglavar Reformisane Holandske crkve. Vinsent je ime dobio po svom dedi, takođe i po, na nesreću, bratu koji je mrtvoroden godinu dana pre njega, što nije bila neuobičajena praksa davanja imena u to doba, naručito uzevši u obzir da je u van Gog familiji bilo dosta ljudi sa ovim imenom. Njegov deda je takođe bio teolog i imao je šest sinova od kojih su tri kasnije postali trgovci umetničkim delima, a jedan od njih je i čuveni stric Sent koji se kasnije pominje u

slikarovim čuvenim pismima o kojima će kasnije biti reči. (Sticajem okolnosti, stric Sent se takodje zvao Vinsent Van Gog). Njegov deda Vinsent takodje je dobio ime po stricu svoga oca, čuvenom skulptoru svoga vremena, takodje Vinsentu van Gogu(1729–1802). Kao dete, slikar je bio jako miran, tih i povučen. U školu se prvi put upisuje 1860. godine u selu Zudert gde je jedan katolički učitelj radio na obrazovanju preko dvesta đaka. Godinu dana kasnije, njegova starija sestra ga uzima pod svoje dajući mu najosnovnije obrazovanje da bi 1864. nastavio da se školuje u novoj osnovnoj školi 32 kilometra od mesta u kom je živeo. Godine 1866. odlazi na koledž Willem II gde se susreće sa Konstantinom Hismasom, istaknutim umetnikom iz Pariza koji mu prenosi osnove crtanja čime se van Gog prvi put bliže susreće sa slikarstvom. Iznenada, nezavršenu školu napušta i vraća se kući govoreći svojimima: "Moj život je hladan, sumoran i sterilan".

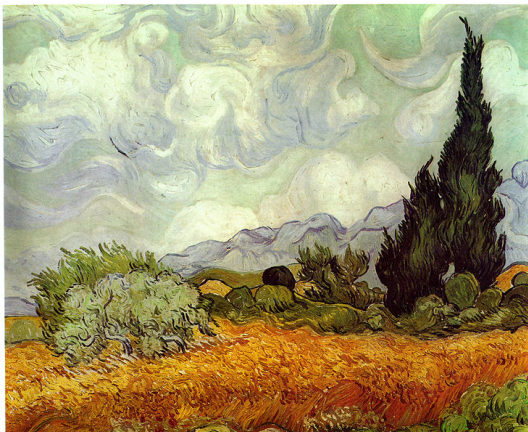
Na pragu večnosti

Priča se da su najsrećnije godine njegovog života bile kada je uz pomoć strica bio zaposlen u nekim, u to vreme uglednim kompanijama za prodaju umetničkih dela kada je radio i boravio u Engleskoj. Bavio se raznim poslovima, u glavnom trgovinskim kada je u dvadesetoj godini života, nakon što je otputovao u Brasels, uspeo da proda neke od svojih prvih crteža. Inače tih godina postaje zaokupiran ljudima i prostorom koji ga okružuje pokazavši to svojim prvim umetničkim delima. Tokom narednih godina života, van Gog je putovao po svetu živeći od svog rada, onako kako je i želeo ali naravno slike i crteže nije mogao ni izbliza toliko naplatiti koliko

se danas kreće njihova cena, no ipak je bio poznat krećući se u krugu različitih umetnika sa kojima je saradivao, takođe i učeći od nekih, kasnije njegovih uzora kao što je na primer Peter Pol Rubens. Vrhunac obrazovanja stiće odlaskom u Pariz gde se obučavao u studiu Fernand Komon. Tamo je proveo izvestan deo života slikajući Francuske ulice i ljude koji su njima prolazili, mada se o tom periodu njegovog života zna nešto manje, izmedju ostalog zato što zamire komunikacija pismima koja su inače bila od velike koristi kao dokument u vreme istraživanja istorije i zaostavštine ovog slikara.

Poslednje godine života proveo je boreći se sa bolešću epilepsije koja je pored teških životnih situacija kroz koje je prolazio (Smrt bližnjih, depresija izazvana prekomernim konzumiranjem alkohola i cigareta...) dovela do toga da van Gog završi u duševnoj bolnici na lečenju. Usled teškog stanja i nekih okolnosti koje su stvarale u njemu grižu savesti, nezadovoljan svojim postupcima, samokažnjavajući se, odseca sebi uvo. Poznat je i autoportret iz ovog doba na kome se vidi zavijen povređeni deo tela. Nakon malo boljeg mentalnog stanja ipak biva otpušten iz bolnice i povlači se u prirodu slikajući različite motive. Kako u to doba medicina nije bila razvijena, epilepsija uzima svoj danak i slikar nezadovoljan svojim radom i gubitkom inspiracije uzima revolver koji je nosio sa sobom zbog opasnosti od divljih životinja i puca sebi u grudi. Napola mrtav vraća se u svoj smeštaj u kome je tada živeo i tek nakon dva dana 27. Jula 1890 umire ostavljajući za sobom veliki deo temelja savremene likovne umetnosti. Sahranjen je dan kasnije na groblju Auvers-sur-Oise u Francuskoj.

Rad i tehnika

Žitna polja sa čempresima

Za van Goga kažu da je sve samo ne akademski slikar. Njegova tehnika se ne može konkretno

svrstati ni u jedno od poznatih kao što su "ulje na platnu" ili "grafitna olovka" ali se zasigurno može potvrditi da je korišćen miks pomenutih. Činjenice govore da je koristio stara platna, odnosno prepravljao platna na kojima su već bile neke slike u pokušaju. Izvestan krug ljudi sa univerziteta Delft u Holandiji pokušava da pomoću X zraka razotkrije portret koji se nalazi ispod slike "Parče trave". Kao vrsan umetnik nije bio ograničen samo jednim načinom slikanja kao ni motivima već prolazi kroz najrazličizije faze i vizije dela počevši od najobičnijih crteža, preko vodenih boja pa sve do ozbiljnih ulja na platnu koja se opet veoma razlikuju i govore o mnogo čemu ukazujući time na umetnikovo stanje duše. Mnogo je nerečenog rečeno ovim slikama.

Čempresi

Jedan od van Gogovih najpopularnijih ciklusa slika su takozvani čempresi. Leta 1889 sestra mu je predložila da napravi nekoliko novih, manjih verzija već nastale slike "Žitno polje sa čempresima". Slike su se međusobno razlikovale a iz nove kolekcije nastala je čuvena slika "Zvezdano nebo". Ovu fazu slikanja odlikuju čempresi, maslinova drva, žitna polja, deo planinskih venaca Francuske u pozadini i tome lično.

Cveće

Cveće je takođe bilo jedna od inspiracija ovog velikog slikara, pa je iz toga proizišao niz pejzaža koji su oslikavali predele sa karakterističnim cvetovima kao što su irisi, suncokreti, ruže, oleanderi i slično. Poznate su dve serije "Suncokreta", u prvoj su opisani živim bojama i posađeni u zemlju, a u drugoj venu u vazi. Veruje se da je prva serija nastala u periodu umetnikovog retkog optimističkog stanja. Za neka od dela iz ovog perioda bili je insinucija oko autentičnosti. Sumnjalo se da su rukotvorina nekih od ljudi iz van Gogove okoline, ali ono oko čega su se svi učesnici debate složili je činjenica da je delo plod genijalnog rada.

Pisma

Ono što može dosta doprineti razumevanju van Goga kao umetnika jeste kolekcija njegovih pisama. Ovo su dokazi o njegovoj iskrenosti, neposrednosti i čistoći umetničke duše i još jedan od pokazatelja njegovih osećanja i težnji kao i mogućnosti da određena stanja dočara i rečima a ne samo slikom. Postoji nekoliko prepiski u ovoj kolekciji, najistaknutije su prepiska sa njegovim bratom Teom, trgovcem umetničkim delima, zatim Van Rapardom, Emilom Bernardom, njegovom sestrom Vil i prijateljem Lin Kruzom. Statistika govori ta je slikar svom bratu Teu poslao preko 600 pisama a da mu je uzvrćeno oko 40, kao i da postoji oko 200 pisama na Francuskom, Engleskom i pisama upućenih prijateljima u Holandiji. Citat:"Ne moram ići stranputicom života da bih spoznao tugu i usamljenost", "...Jer mi umetnici ne slikamo dela onakvim kakva su, nego onakvim kakvim naš duh oseća da treba da budu".

Linkovi

[Wikipedia - Van Gogh](#) [Engleski]

[Van Gog galerija](#) [Engleski]

[YouTube - Van Gogh](#) [Muzika i video]